

# Joep!

Mark Haayema & Wouter Tulp



RUBINSTEIN

Het is maandag.

De zon zit nog achter de bomen verstopt, maar Joep is al wakker.

Hij rekt wat en hij strekt wat en huppelt dan het weiland in.

‘Joep? Wat doe je nu?’ fluistert zijn moeder.

‘Het is midden in de nacht!’

‘Ik bè-bè-bè-ben... wak-k-k-ker!’ blaast Joep.

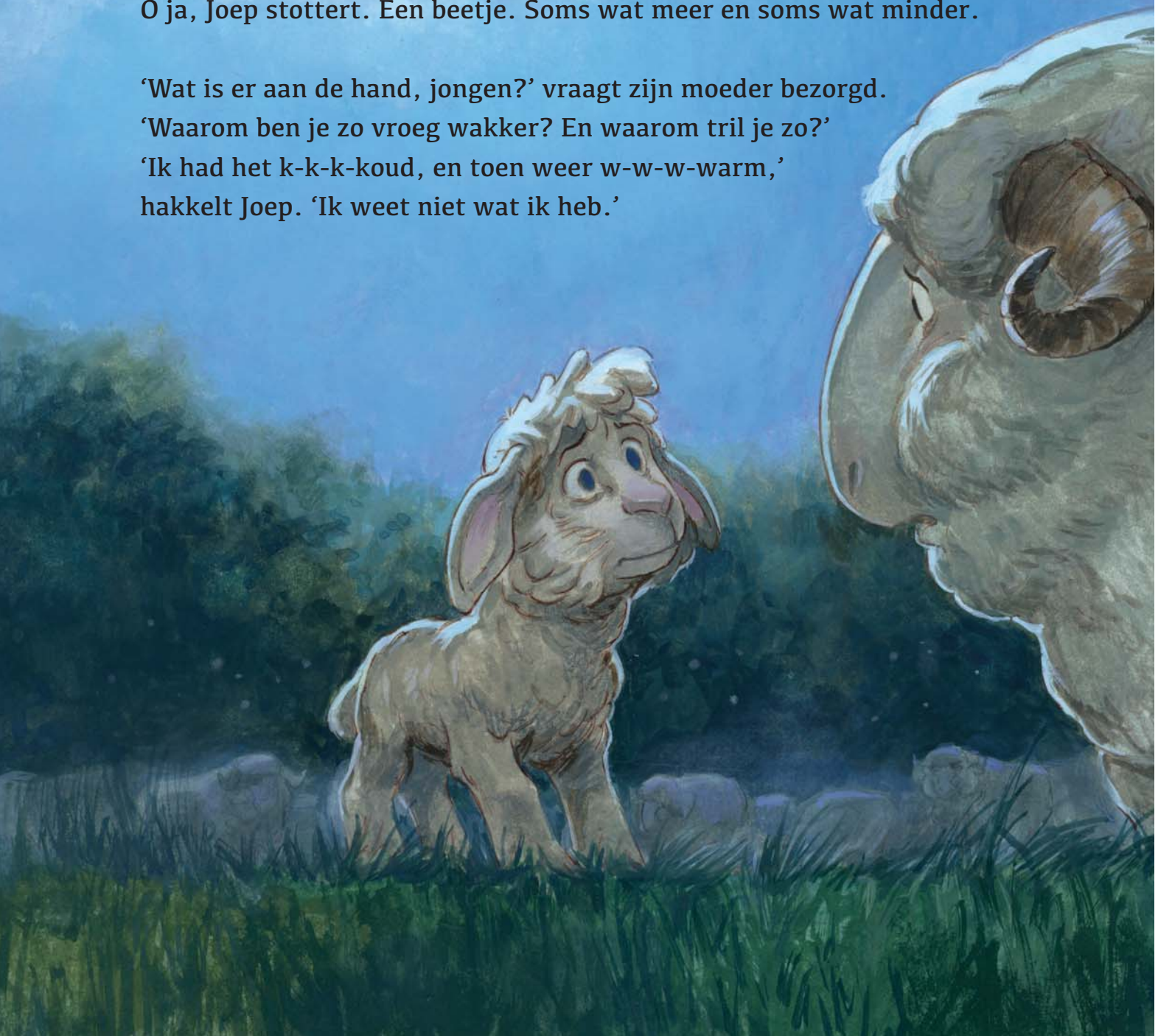
O ja, Joep stottert. Een beetje. Soms wat meer en soms wat minder.

‘Wat is er aan de hand, jongen?’ vraagt zijn moeder bezorgd.

‘Waarom ben je zo vroeg wakker? En waarom tril je zo?’

‘Ik had het k-k-k-koud, en toen weer w-w-w-warm,’

hakkelt Joep. ‘Ik weet niet wat ik heb.’



‘Probeer nog maar wat te slapen,’ zegt moeder Schaaap.  
‘In elk geval tot het licht is.’

Joep probeert alle schapen in de wei te tellen.  
Daar valt hij meestal van in slaap. Maar nu blijft hij klaarwakker.  
Vreemd.



Eindelijk... daar is de zon!  
Joep is nog steeds onrustig.

Soms moet hij heel hard lachen,



dan weer heeft hij zin om te huilen.



En het borrelt in zijn buik.  
Heel vreemd.

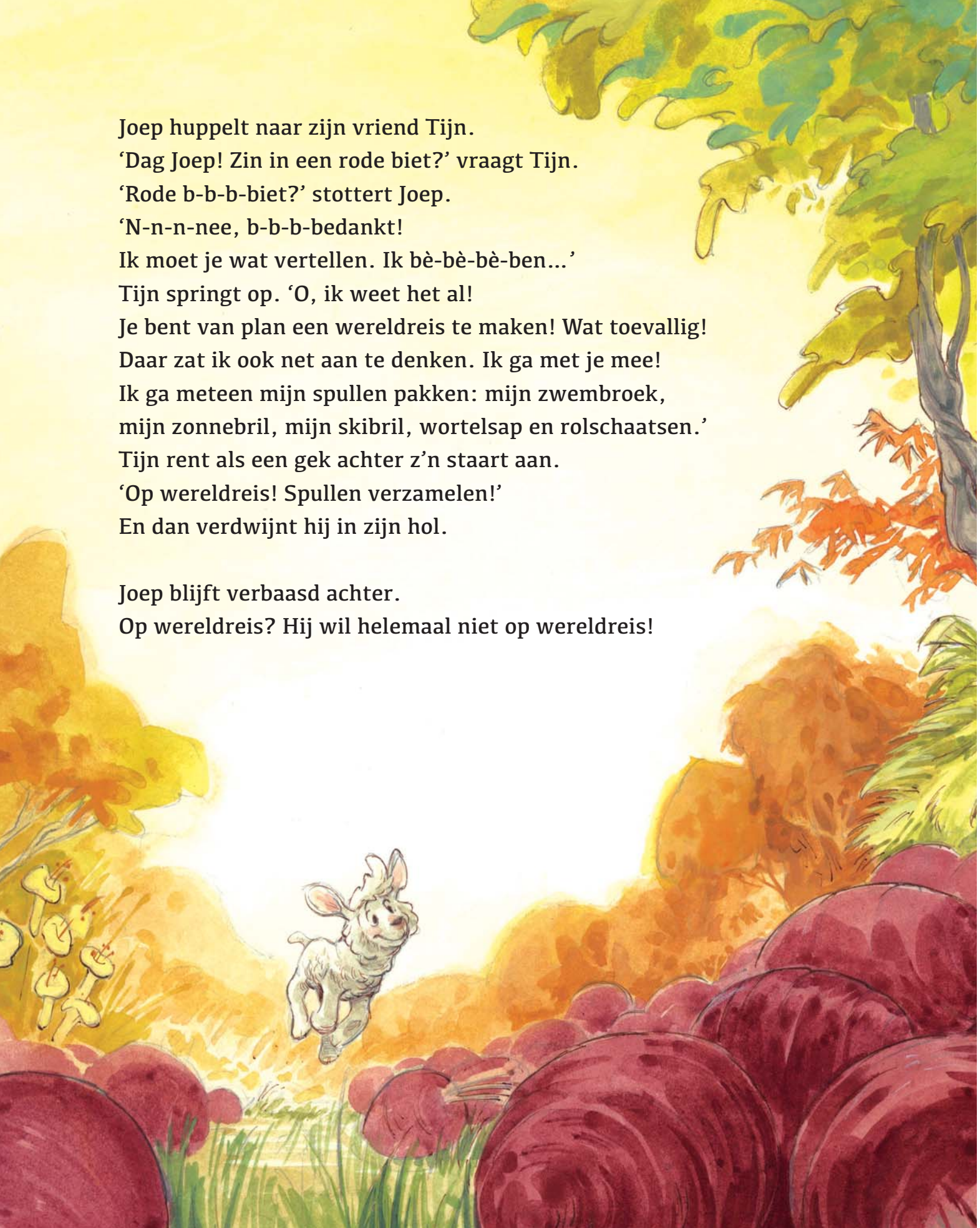


Komt het door de winter, die plaatsmaakt voor de lente?  
Is het de maandag, die te vroeg begonnen is?  
Of komt het door de nieuwe burens, die in het weiland  
naast hem zijn komen wonen?

Maar Joep vindt de lente juist geweldig.  
En een keertje vroeg opstaan kan toch geen kwaad?  
En gisteren heeft hij nog uren met Dirk, zijn nieuwe buurschaap,  
gespeeld, tot in de laatste stralen van de zondagzon.  
Joep denkt heel diep na...

En dan ineens weet hij het.  
En iedereen moet het weten!






Joep huppelt naar zijn vriend Tijn.  
'Dag Joep! Zin in een rode biet?' vraagt Tijn.  
'Rode b-b-b-biet?' stottert Joep.  
'N-n-n-nee, b-b-b-bedankt!  
Ik moet je wat vertellen. Ik bè-bè-bè-ben...'  
Tijn springt op. 'O, ik weet het al!  
Je bent van plan een wereldreis te maken! Wat toevallig!  
Daar zat ik ook net aan te denken. Ik ga met je mee!  
Ik ga meteen mijn spullen pakken: mijn zwembroek,  
mijn zonnebril, mijn skibril, wortelsap en rolschaatsen.'  
Tijn rent als een gek achter z'n staart aan.  
'Op wereldreis! Spullen verzamelen!  
En dan verdwijnt hij in zijn hol.

Joep blijft verbaasd achter.  
Op wereldreis? Hij wil helemaal niet op wereldreis!





‘Mie-mie-mie-mies! Mies!’

Joep ramt tegen de boom die midden in het weiland staat.

Mies steekt haar hoofd naar buiten.

‘Ha die Joep! Sorry, ik ben een beetje druk.

Grote schoonmaak. Eikeltjes poetsen!’

Mies slist nogal. Dat komt door haar lange voortanden  
zegt Joep z’n moeder.

‘Maar wat is er, Joep? Je ziet er zo raar uit.’

‘Ik bè-bè-bè-ben...’ begint Joep opgewonden.

Mies slaat met een knal de deur van haar boomhuis dicht en

slist van achter de deur: ‘Stop maar! Ik weet het al!

Je hebt de gekkeschapeziekte! Wat sneu voor je...

Maar eh... ga toch maar snel weg, want het is heel besmettelijk!’

Joep krijgt weer niet de kans om te zeggen wat hij zeggen wil.

De gekkeschapeziekte... Wat een onzin!